

helt anden Maade. Den højtærede Landbrugsminister ryster paa Hovedet, men det er sikkert, at den er blevet forstaaet helt anderledes, baade af Amtskommissionerne, af Husmændene og af Godsejerne. Men det behøver jo ikke at være den højtærede Landbrugsministers Fejl, og nu har den højtærede Minister i Dag udtalt sig saa bestemt om Grænserne for denne Fortolkning, at nu vil maaske allerede derved meget være forandret, selv om vi ikke skulde naa andet.

Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Minister meget snart vil komme med det bebudede Lovforslag; for ad den Vej kommer vi maaske bedst til en Ordning af det hele Forhold, saaledes som det nu er blevet forvirret. Endvidere vilde jeg sætte megen Pris paa, at det, som staar i Forordningen af 27. Maj 1848 § 5, 2det Stykke, at Kontrakten om Huset skal være for sig og Kontrakten om Arbejdet for sig, bliver fastholdt i Lovforslaget, saa snart vi kommer bort fra de egentlige Tjenestehuse; disse er begrænsede derved, at det er Huse, som gives til Brug for vedkommende Ejers faste Betjente og faste Tjenestefolk, og derved, at det skal være de Huse, der var Tjenestehuse, da Loven af 30. Juni 1919 traadte i Kraft. Det var ikke Meningen, at man efter den Tid skulde lave de gamle Lejehuse om til Tjenestehuse. Vil man have nye Tjenestehuse, maa man bygge helt nye Huse dertil.

Denne sidste Bemærkning forstaaer jeg, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa billiger, og det glæder jeg mig meget over. Jeg er i den Henseende ganske enig med det ærede Medlem Hr. Martin Hansen.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott sagde, at Grevskabet Langeland var bekendt for Humanitet overfor sine Arbejdere. Jeg maa sige, at jeg har ogsaa hørt, at dette har været Tilfældet i tidligere Tid, men det har neppe været Tilfældet under den nuværende Godsforvalter. Og hvad de Arbejdere angaar, der er Tale om her, er det ikke Arbejdere, der i Almindelighed kan jages ud med 3 Maaneders Varsel; de har saa meget Jordtilliggende

til deres Huse, at de falder ind under denne Lov.

Naar det ærede Medlem endelig siger, at den paagældende Strejke var ulovlig, maa jeg hævde, at i Henhold til de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Zahle har fremsat fra denne Plads, har samtlige de Kontrakter, der har været indgaaede, været ulovlige.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar det ærede Medlem Hr. Zahle mente, at der ved denne Forhandling skulde være opnaaet en Klarlæggelse eller en Begrænsning af den af Ministeriet afsagte Kendelse, tror jeg ikke, han har Ret deri. Det fremgaar tydeligt af selve Kendelsens Ordlyd — og det er da ogsaa blevet forstaaet af dem, der har med Sagen at gøre, bl. a. den Kommission, der har med den at gøre —, at denne Kendelse gælder kun i de Tilfælde, hvor der er afsluttet en Kontrakt i Overensstemmelse med den Overenskomst af 13. Februar 1919; der gjaldt for fastansatte Landarbejdere, senere fornyet ved Overenskomst af 7. Maj 1920. Jeg tror ikke, at Kendelsen er blevet misforstaaet, og i det Møde, jeg for nylig havde med Kommissionen, udtalte jeg udtrykkelig, at hvis der til Trods for de Oplysninger, der forelaa for Ministeriet, alligevel blandt de indankede Sager skulde findes Tilfælde, hvor det var andre Kontrakter, der var Tale om, var selvfølgelig Ministeriets Kendelse ikke gældende i saa Tilfælde.

Det Ønske, det ærede Medlem Hr. Zahle nu udtalte, at der ved fremtidige Kontrakter maatte blive fuld Adskillelse mellem Lejeforholdet og Tjenesteforholdet, er i øvrigt fuldt ud imødekommet ved de moderne Kontrakter, om jeg maa bruge det Udtryk, det ærede Medlem Hr. P. Andersen benyttede, der nu er afsluttede imellem Landarbejderforbundet og Arbejds giverforeningen for Land- og Skovbrug. Uden at jeg ønsker her at komme ind paa det Forslag, som jeg agter at fremsætte, skal jeg kun sige, at det, der tiltrænges, er en tilfredsstillende Adskillelse mellem Tjenesteboligen og det egentlige Lejehusmandsbrug. Jeg tror ikke, det er muligt at trække denne Linie saaledes, at det i alle